

Az én időm, mint a szép nyár

Szőnyi Benjámín, 1762

Holéczy Sámuel; Psalmodia, 1818

1. Az én i-dőm, mint a szép nyár, Menten el - jár,

Nem mesz-sze tó - lem a vég. Ám a lé-lek el nem e - nyész,

Sőt bé - re lész Jó, vagy jaj: po - kol, vagy ég.

2. Nem szükség hát vesztég ülnöm, Kell készülnöm: Égjen jól a szövétnek, Mert majd amaz öt szüzekkel, Mint ezekkel, Vélem is számot vetnek.

3. Ó, Uram, hová kell lennem, Ha kell mennem Veled, bírámmal szemben! Már ezt is alig állhatom, Ha forgatom Ezt előre eszemben.

4. A kürtzengés máris hallik, Már hajnallik, Útban már az angyalok. Életem csak egy tenyéryní, S számon kéri Jézusom, ha meghalok.

5. Taníts meg, Uram, hogy holtom S rövid voltom Soha el ne felejtsem, És a jövő életet, Ítéletet Szívemből ki ne ejtsem.

6. Lelkem, mondj le hát e testről, Jóra restről; Egy úton ezzel futnál? Kérlek, vedd ezt jól szívedre: E vér vedre Majd eltörök egy kútnál.

7. Segíts ezt megfeszítenem, Ó, Istenem! Magam nem bírok véle, Mert ha ma megöklöttem, Ura lettem: Holnap felkél új mérge.

8. Uram, ha arra kell mennem, Hogy kell lennem Tanúnak a hit mellett: Láttass nyílt eget lelkemmel, Így testemmel Ám ne légyen kímélet.

9. Mindebből észre vehetem: Harc életem, Sok ellenségim vernek, Lelkem sok ütközet vérzi, Ki nem érzi Vágtát ennyi fegyvernek?

10. Időm kevés, de sok a baj, Három a jaj, Ki ne kívánná végét? Boldog, aki pályát futott, Célra jutott S megtartotta hűségét.

11. Kezem én is feléd nyújtom, Szabadítóm, Jézusom, hozzád tartok! Bizzál, lelkem, nem süllyedsz itt, Kormány a hit, Várnak már a révpártok.